

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

หลักใหญ่อยู่กับความโลก

(คณะทำงานชาวจังหวัดอุดรทราบขอความเมตตาจากหลวงตา ให้ช่วยประชาสัมพันธ์ให้ชาวจังหวัดอุดรโดยทั่วไป ทราบถึงความเดือดร้อนที่บริษัทต่างชาติจะเข้ามาสำรวจขุดเจาะหาแร่โปแตสเซียม ในเขตจังหวัดอุดรธานี ผลกระทบจากโครงการดังกล่าว อาทิ แผ่นดินถล่ม เลื่อนจากใต้พื้นดินจะขึ้นมาด้วย)

อันนี้เขาก็ต้องมีข้อรับรองยืนยันกันละมัง พวกนี้ไม่ใช่ตั้งใจจะมาสังหารเมืองอุดรเรา การที่จะตกลงอะไรเขาต้องมีข้อยืนยันรับรอง เช่นอย่างความปลอดภัยทุกอย่างคงจะมี อะไรจะต้องไปอยู่กับนายคนนั้นแหละ เวลานี้เราวินิจฉัยอย่างนี้นะ เพราะเราเชื่อ นาย เราไม่ได้เชื่อเรา ดีละพี่น้องทั้งหลายมาปรึกษาหารือก็ดีแล้ว เรื่องเหล่านี้เรายังรับอะไรไม่ได้นะ แต่การพิจารณาขึ้นทิศต่าง ๆ นี้เราจะเริ่มคิดตั้งแต่บัดนี้ต่อไปเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ จากนี้ก็เกี่ยวข้องไปถึงนาย ยังไงก็ถึงได้แน่ ๆ ไม่สงสัย แต่ต้องให้เหตุการณ์ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปด้วยดีด้วยเหตุด้วยผล

เช่นอย่างเขาจะมาขุดแร่แล้วก็กลัวอะไรจะถล่ม ถ้าอย่างนั้นพวกนี้ก็ตั้งหน้ามาสังหารชิ เราก็ต่อสู้กัน ไปเรียกเอาหมาเรา ๘ ตัวมาช่วยกันฟาดให้มันหลงทิศไปเลย อยู่ ๆ จะมาปล้นเอาบ้านเมืองเราไม่ได้ หมาเรานั้นยังมีเจ้าของ ทำไมชาติไทยไม่มีเจ้าของ สมบัติของใครไม่มีเจ้าของมีอย่างเหอ แม้แต่หมายังเป็นเจ้าของของชาติไทย เรียกไอ้ปุกก็ ไอ้หยองมาทันทีเลย ให้ช่วยกันเดี๋ยวนี้

ทำใจให้สงบเสียก่อนนะ เราจะเอาไปพิจารณา เออะอะไปเดือดร้อนถึงหมาเราด้วยนี่ (เขาพอใจแล้วครับ) เออ เราจะรับทุกสิ่งทุกอย่างไว้พิจารณา แล้วจะกระจายเข้าไปถึง ไม่พันแหละจะถึงนายแน่ ๆ ตามเหตุการณ์ที่ควรจะต้องถึงแค่นั้น ๆ จะตามกันไปเหมือนไฟได้เชื้อ เออะละ เราไว้พิจารณา เราก็ก้าวเหมือนกันนี้ วัดป่าบ้านตาดเราก็จะพัง สุดท้ายหมาเปิดไถ่อยู่ตามนี้ก็พังเหมือนกัน เราจะไม่เสียดายยังไง เราจะไม่หวังยังไง เราต้องหวังซี เข้าใจนะ บอกว่าหมาเปิดไถ่หลวงตาบัว หลวงตาบัวยังหวังพี่น้องชาวไทยเราเฉพาะอย่างยิ่งเมืองอุดรซึ่งกำลังได้รับความเดือดร้อนจะไม่หวังได้ยังไง พวกกันไปประกาศอย่างนี้เลยนะ ตั้งแต่ไอ้หยองไอ้ปุกก็ หลวงตาบัวยังหวังยังหวัง พี่น้องชาวไทยเราเฉพาะอย่างยิ่งเมืองอุดรจะไม่หวังได้ยังไง ให้นอนใจให้สบายใจได้นะ หลวงตาบัวจะติดตามดูอะไรเข้ามาเกี่ยวข้องกับหมาเรา จะตามพีดมันเลยเทียว

มันมีเหตุผลต้นปลายเป็นมายังไง ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย เราจะต้องเสาะทุกอย่างนะ ควรจะเข้าถึงไหน ๆ มันจะไปของมันเอง เวลานี้เพียงรับทราบข้อมูลไว้ก่อนเท่านั้น ฟังแต่ว่าชุดคู่มือคืออะไรต่ออะไร (เขาขอสัมปทานเขาก็ต้องชุดสำรวจ ที่นี้การทำอะไรต่าง ๆ มันต้องเป็นขั้นตอนตามกฎหมาย) นั่นแล้วมันมีเหตุมีผลอย่างนั้น เพราะฉะนั้นเราถึงไม่กล้าที่จะพูดออกมาอะไรได้ ต้องพิจารณาตามสาเหตุเป็นลำดับลำดับ ควรจะเข้าชั้นใดตอนใด จะเป็นไปตามขั้นตามตอน ไม่ใช่อยู่ ๆ ก็จะมาบุกเมืองอุดร ไม่ได้ เขาต้องมีเหตุผลอะไรของเขา จะพิจารณายังไงสมควรยังไงอันนี้ก็อยู่กับนายกเรา เราก็เชื่อนายกเรา รอบคอบทุกสิ่งทุกอย่าง

นายกเราสำคัญอยู่มากนะ เราเชื่อมาตลอด ออกอุบายวิธีการใด ๆ รอบคอบ ๆ เข้ากับธรรมได้บ้าง ๆ เลย นี่เราก็เชื่อ ถึงเรื่องราวมันจะสกรปรกมาเบื้องต้นก็ตาม แต่ผู้ที่จะตามชะตามล้าง เวลานี้ก็นายกเราเป็นผู้รับแผ่นดินไทยไว้ จะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบทุกอย่าง ทั้งจะอนุญาตหรือไม่อนุญาต หรือจะผ่อนผันสั้นยาวกันยังไง เป็นเรื่องของนายกเราจะพิจารณาอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ให้เชื่อนายกเราไว้แน่ เอาอย่างนี้ก่อนสำหรับหลวงตาถ้าควรจะถึงนายกไม่ต้องบอกก็ได้ เอาไว้ก็ไม่อยู่เมื่อถึงกาลเวลาที่จะควรถึงแล้ว เอาไว้ไม่อยู่ ถึงทันทีเลย ถ้ายังไม่ถึงนี้ลากไปก็ไม่ไป เข้าใจนะ ให้มีเหตุผลอย่างนี้ซี

โลกมันร้อนอย่างนี้เห็นไหมล่ะ นี่ละเรื่องของโลกมันเป็นอย่างนี้ ของโลกของโลกมันเป็นอย่างนี้ ให้อยู่พอกอยู่พอกินไม่อยู่ บนพื้นดินไม่อยู่ ไปอยู่ที่ใต้ดิน แล้วก็กระทบกระเทือนใครต่อใครเข้าไปอย่างนี้เห็นไหมล่ะ นี่ละอำนาจของความโลภ ฟีน้องทั้งหลายดูเอานะ เขาจะทำไปเพื่ออะไร หลักใหญ่อยู่กับความโลภ อยู่ตรงนี้ไม่อยู่ที่อื่น จะบรรยายไปให้ไพเราะเพราะพริ้งขนาดไหนก็ตาม ไม่พ้นความโลภฝังอยู่ลึก ๆ ดันออกไปให้ติดอย่างนั้นให้ดินอย่างนี้ ดันไปไหนก็มีแต่ฟืนแต่ไฟเผากัน เวลานี้ก็จะเผาเมืองอุดร แน่ะ ก็คือความโลภนั้นแหละ ตั้งชื่อไพเราะเพราะพริ้ง ทำอย่างนั้นทำอย่างนี้เพื่อบ้านเมืองเจริญอย่างนั้นอย่างนี้ นี่เรื่องกิเลสมันหว่านล้อมตัวของมันไปเรื่อย ๆ มันทำลายไปเรื่อยภายใน ช่างนอกมันก็หว่านล้อม ๆ ไป กล่อมจิตใจของประชาชนที่โง่ให้เป็นไปตามมัน นี่เราพูดเรื่องของอันนี้ มาจากไหนต้นเหตุมัน ก็มาจากความโลภนั้นแหละจะมาจกไหน

อันนี้เพียงแต่รับข้อมูลไว้ก่อนเท่านั้น มีโอกาสแล้วจดหมายจะติดตามไปถึงนายก ไม่รอ เมื่อถึงกาลเวลาที่ควรจะเข้าถึงนายกเอาไว้ไม่อยู่ พูดจริง ๆ ถึงปึ้งเลยเทียว เมื่อยังไม่ถึง ดึงไปก็ไม่ไป ต้องมีเหตุมีผลทุกสิ่งทุกอย่าง อำนาจบาตรหลวงเป็นเรื่องป่า ๆ ถิ่น ๆ นี้ กำลังทำความเดือดร้อนแก่ชาติแก่ศาสนาเห็นไหมล่ะ เป็นของดีอะไร

อำนาจบาตรหลวงนี้ เราไม่นำมาใช้แบบนี้ จะมีแต่เรื่องอรรถเรื่องธรรมเรื่องเหตุเรื่องผล ล้วน ๆ ไปเลย นั่นเรียกว่าธรรม แล้วทำความสงบเรียบร้อยได้ เป็นแบบอำนาจบาตร หลวงป่า ๆ ถิ่น ๆ มีแต่ย้ายที่แหวกไปโดยลำดับลำดับ เวลาที่บ้านเมืองเราก็พอเจียบ ๆ บ้างนิดหน่อย เจียบ ๆ ก็เพื่อจะปะทุขึ้นในสิ่งที่มันควรจะปะทุ เกี่ยวกับเรื่องความเป็นภัยของมันนั่นแหละมันจะผลัดดันออกมา มันก็เป็นอยู่อย่างนั้น นี่ละเรื่องป่า ๆ ถิ่น ๆ

ต่อไปนี้จะอ่านให้ฟัง อันนี้เป็นเรื่องแผ่นดินไทยเราไม่ใช่เรื่องเมืองอุดรเมืองเดียว อย่าพากันเดือดร้อนเกินเหตุเกินผล แผ่นดินไทยกำลังเดือดร้อนให้พากันฟังนะ สรุปทองคำ ดอลลาร์ และกฐิน วันที่ ๑ กันยายน ทองคำได้ ๑ บาท ฟังซินะคนทั้งประเทศทั้งวันได้ทองคำ ๑ บาท ฟังซิมันน่าเสียวไหมหัวใจคนไทยเรา ดอลลาร์ได้ ๑๒๔ ดอลลาร์ กฐินทองคำได้ ๖๓ กอง เงินสดได้ ๑๓ กอง รวมเป็น ๗๖ กอง ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ ๕,๐๕๙ กิโลกรัม ทองคำที่ได้หลังจากการมอบเข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๔๕ ได้เพิ่มขึ้นมาอีก ๒๐๓ กิโล ๖๔ บาท ๙๖ สตางค์ รวมทองคำทั้งหมดได้ ๕,๒๖๓ กิโล กฐินทองคำ ๘๕,๐๐๐ กองนั้น เฉพาะทองคำเวลานี้ได้แล้ว ๕๓๒ กอง เท่ากับน้ำหนัก ๒ กิโล ๒ บาท เงินสดได้ ๒,๒๙๖ กอง เท่ากับเงินสด ๓,๖๗๓,๖๐๐ บาท รวมกฐินทองคำและเงินสดได้ ๒,๘๒๘ กอง ยังขาดอยู่อีก ๘๑,๑๗๒ กอง

ให้พากันตื่นนะ อันนี้ใหญ่โตมากครอบคลุมทั่วประเทศไทย เมืองอุดรครอบคลุมได้แค่นี้เท่านั้น อันนี้กระเทือนมาก ให้พากันตื่นอันนี้ให้ได้ก่อนนะ ฟาดอันนี้ให้ได้เสียก่อนแล้ว เมืองอุดรเราเอาเมื่อไรก็ได้ เพราะหลวงตาเกิดเมืองอุดร อันนี้มันครอบคลุมทั่วประเทศไทยเราต้องเอาอันนี้ให้หนักก่อน พากันจำทุกคนนะ เวลานี้กำลังหนักอยู่อันนี้ ส่วนเมืองอุดรเราเอาไว้เสียก่อนไม่เป็นไรแหละ

ทองคำเราได้ตั้ง ๕,๒๖๓ กิโลแล้ว ยังขาดอยู่อีก สี่พันกว่ากิโลจะถึงจุดคือ ๑๐ ตัน สิบตันนี้ตั้งจุดหมายไว้ครอบคลุมประเทศไทยของเรา ให้จำเอาไว้อันนี้ จะพยายามให้สุดความสามารถในทอง ๑๐ ตัน นี้มีน้ำหนักมากครอบคลุมประเทศไทยของเรา ประดับได้อย่างสง่างาม โลกไหนมองมานี้เห็นหมด ถ้าวางได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันแล้ว เมืองนอกเมืองนาโลกไหนมองมานี้สง่างามครอบคลุมเมืองไทยเราไว้ เหลืองอร่ามไปเลย

นี่ละเครื่องประดับเมืองไทยเรา เวลานี้ไม่ขาดมากนักนะ เพียง ๔ ตันกว่ากิโลรวมแล้วจะเป็น ๑๐ ตัน ที่ได้มาแล้ว ๕,๐๐๐ กว่าแล้วเรียกว่า ๕ ตันกว่า นี่ยังขาดอยู่เพียง ๔ ตันกว่า ยังไงต้องเอาให้ได้นะเรา เอาอันนี้ให้ได้ก่อน กำแพงกันเมืองไทยเราแล้วเครื่องประดับเมืองไทยเราเหลืองอร่ามก็คือทองคำ ๑๐ ตัน แล้วดอลลาร์ติดตาม

กันไปด้วย เวลานี้ดอลลาร์เราได้ ๗ ล้านแล้ว กว่าทองคำจะได้ถึง ๑๐ ตันนั้น เราแน่ใจว่าดอลลาร์นี้จะได้ถึง ๑๐ ล้านนะ เวลานี้ได้ ๗ ล้านแล้ว ยังขาดอยู่ ๓ ล้าน แล้วทองคำยังขาดอยู่ตั้ง ๔ ตันกว่า กว่าทองคำจะคืบคลานไปถึงจุดที่หมาย ดอลลาร์นี้ก็ต้องถึง ๑๐ ล้านไม่อาจสงสัยแหละ เราแน่ใจได้ จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายสร้างความแน่ใจของเราไว้กับชาติไทยของเรา ด้วยความรักชาติของเรานะ

ความพร้อมเพรียงสามัคคีเป็นกำลังมากทีเดียว ไม่ได้ขึ้นอยู่กับคนมีคนเดียวอะไร ขึ้นอยู่ความรักชาติ ที่นี้ความเสียสละมันจะตามมา ตามความรักชาติมา ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีของพี่น้องชาวไทยเราทั้งชาตินั้นแหละ ให้ยึดหลักนี้ไว้ให้ดี อันนี้เป็นสำคัญมากอันหนึ่ง ที่ประจำประเทศไทยของเรา

ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยนะ เอาให้จริงให้จัง เวลานี้เป็นเวลาจริงจังมากต่อชาติไทยของเรา ไม่ใช่เป็นเรื่องเหลว ๆ แหละ ๆ เราต้องเอาให้จริงให้จังทองคำเราจะได้ก็ได้คราวนี้นะ พี่น้องกรุณาทราบทั่วหน้ากัน ในแดนไทยเรานี้ทองคำเราจะได้ ตั้งแต่ที่ได้มาแล้วจนกระทั่งถึง ๑๐ ตันจะได้ในคราวนี้ คราวที่พี่น้องทั้งชาติช่วยชาติไทยของเราด้วยวิธีการต่าง ๆ ก็มารวมเข้าที่จุดทองคำ คราวนี้จะได้ ถ้าผ่านคราวนี้ไปแล้วเกิดตาย ๆ เท่าไรก็ได้ละนะ คราวนี้เป็นคราวที่จะได้ระดับชาติไทยของเราให้สว่างาม ฤดูบุตรสุดท้ายภายหลังก็จะได้ชมบาร์มีของพ่อของแม่ ปู่ย่าตายาย บรรพบุรุษสืบต่อไป มีความสว่างามไม่สุดสิ้นลงไปนะ เพราะเราได้วางความสวดยความงาม ความแน่นหนามั่นคงไว้แล้วแก่ลูกหลานแห่งชาติไทยของเรา

คิดดูซิชาติไทยของเรามีแต่ปู่ย่าตายายมา ก็พาถ่อพาพายมาจนกระทั่งถึงปานนี้แล้ว ที่นี้เมืองไทยเรามาคุณนี้ก็เอนหน้าเอนหลังจะล้มจะจมแล้วค่อนข้างจะจม เราทั้งหลายก็ต่างคนต่างฟื้นฟูขึ้นมาเป็นเวลา ๔ ปี ๕ ปีนี้แล้ว รู้สึกว่าทุกสิ่งทุกอย่างค่อยฟื้นฟูขึ้นมาตาม ๆ กัน อย่างเงินในคลังหลวงก็เพิ่ม อะไรเพิ่ม ๆ เข้าไป แม้ที่สุดอย่างที่ว่าขายพันธบัตรหรือซื้อพันธบัตร

โยม ขายพันธบัตรครับ

หลวงตา เออ อย่างขายพันธบัตรนี้ได้เรียนพี่น้องทั้งหลายทราบแล้ว พันธบัตรนี้เป็นความลำบากลำบาก เสี่ยงเป็นเสี่ยงตายเสี่ยงได้เสี่ยงเสีย เสี่ยงความล้มจมของชาติไทยเราเป็นอย่างมาก ที่นี้รัฐบาลก็เป็นรัฐบาลที่ประกันชาติไทย ตกลงก็ต้องเสี่ยงได้เสี่ยงเสียเสี่ยงเป็นเสี่ยงตาย ตัดสินออกมาเพื่อรับรองชาติไทยของเราต่อไป ด้วยวิธีการขายพันธบัตร พันธบัตรที่เคยขายมาแล้วก็ไม่ได้เรื่องได้ราว ๒-๓ บาทเท่านั้นไปขายได้ ๔-๕ เดือนก็ขายไม่ออก

นี่ละที่ทางรัฐบาลหนักใจเอามากคราวนี้ วงราชการห้วนไปตาม ๆ กันเลย ที่จะนำพันธบัตรออกขายคราวนี้ เป็นความจำเป็นปรึกษาหารือกันเต็มเม็ดเต็มหน่วยด้วยความหนักใจด้วยกันทั้งนั้น แล้วตกลงก็มาลงจุดที่ว่า เอ้า เสี่ยงเป็นเสี่ยงตาย เสี่ยงได้เสี่ยงเสียแล้วคราวนี้ ถ้าไม่ไปทางนี้ก็ไม่มีช่องทางที่จะไปได้ จึงได้ประชุมตกลงกันเรียบร้อยแล้ว เอ้า เอาพันธบัตรออกขาย พันธบัตรขายตอนนี้มีอยู่ ๒ จุด คือ หนึ่ง พันธบัตรนี้จะออกขาย ๓ แสนล้านบาทโน้นนะ แล้วเราขายได้ภายใน ๓๐ วันก็ยิ่งดี คือขายได้ ๓๐ วันหมดก็ยิ่งดี หรือไม่เช่นนั้นจะเขยิบออกไปอีกเป็น ๔๕ ก็ยิ่งดีอยู่ว้างั้น เอ้า ตัดสินกันแล้ว พอตัดสินกันแล้ว เอาพันธบัตรออกมาขายตามจำนวนที่กล่าวนี้แหละ ขายได้ ๒ วันกับครึ่งวัน

พอประกาศขายนี้ก็ใส่กันตุมตมตามเลยเทียวนะ เสี่ยงเป็นเสี่ยงตายของชาติไทยเรา โดยพี่น้องทั้งหลายเราเป็นผู้รับประกัน แล้วต่างคนต่างมารับประกัน ๆ เงินถึง ๓ แสนล้านบาทนั้น ขายภายใน ๒ วันกับครึ่งวันเท่านั้น ขายหมดเลยทีเดียวโดยไม่คาดไม่ฝัน ทั่วประเทศไทยในวงราชการต่าง ๆ เหลือเชื่อกันทั้งหมด เรียกว่ามันเป็นไปได้ว้างั้นเถอะ แต่ก่อนขายไม่กี่บาทก็ยั้งตั้งหลายเดือนก็ยังขายไม่ออก แต่คราวนี้เพียง ๒ วันครึ่งต่อเงิน ๓ แสนล้านบาท ขายหมดเกลี้ยงแล้วยังหลั่งไหลเข้ามาอีก ที่ขายหมดแล้วยังหลั่งไหลเข้ามาซื้อ ไม่ใช่บ่อย ๆ นะ นี่ละจึงเหลือเชื่อกระเทือนในวงราชการทั่วประเทศไทย เหลือเชื่อ ๆ มาด้วยกันหมด ครั้นมาเจอของจริงเข้าแล้ว ความเหลือเชื่อล้มระนาว เห็นแต่ความจริงแสดงขึ้นมาเป็นความปิติยินดีทั่วประเทศไทย ไม่มีใครค้าน แม้แต่รายเดียว มีไหม ดูว่ามีรัฐมนตรีคนหนึ่ง

(อันนั้นเขาหวังดี เขาตั้งใจ ว่าอันนี้ทางหลวงตากดี หรือลูกศิษย์หลวงตากดี ทราบหรือยัง จะออกมาค้านหรือเปล่า เขาตั้งใจเฉย ๆ รัฐมนตรีเขาตั้งใจด้วยความหวังดีครับ)

เออ รัฐมนตรีที่เขามีเจตนาหวังดีว่า ทำอย่างนี้หลวงตากดีลูกศิษย์หลวงตากดีจะออกมาคัดค้านหรือเปล่า พอตีหม่อมอยู่เราผู้เป็นธนาคราชาตซึ่งก่อนหน้านี้ก็มาปรึกษาหารือกับเราเรียบร้อยแล้ว ก่อนเข้าทำงานนี่นะ หม่อมอยู่เราที่เป็นผู้ว่าธนาคราชาตทุกวันนี้ ทางนี้ก็ตอบขึ้นทันทีเลย ทางโน้นสงสัยกลัวว่าหลวงตากจะมากัดค้าน กับลูกศิษย์ลูกหาจะมากัดค้าน หม่อมอยู่เราก็ตอบทันทีเลย ได้ขออนุญาตท่านทุกสิ่งทุกอย่างท่านอนุญาตเรียบร้อยแล้ว ถึงได้มาทำงานนี้ เท่านั้นฟังเสียงตบมือลั่นประเทศไทยเลยเข้าใจไหม

นี่ละเป็นอันว่าลงใจได้ พอบอกว่าท่านอนุญาตเรียบร้อยแล้ว ก็เรียกว่าหมดปัญหา เขาตบมือเพียบกันเลยพร้อมกัน เรื่องราวจึงจบลงไปด้วยความเหลือเชื่อ แต่

เวลาเจอความจริงแล้วเต็มไปด้วยความตื่นตันจิตใจ ยินดีเอามากทีเดียว นี่ละเรารู้ชาติบ้านเมืองของเรา ถึงขนาดที่ว่าเสี่ยงได้เสี่ยงเสีย เสี่ยงเป็นเสี่ยงตาย ยิ่งกล้าตัดสินใจอย่างนี้ว่าฉันเถอะนะ ก็ได้ผ่านไปได้ด้วยดี

เวลานี้ทองคำกำลังจะค้าประกันชาติไทยของเราหนึ่ง เพื่อความศักดิ์ศรีตั้งงามสง่าราศีทั่วแดนไทยเราหนึ่ง ให้สายตาภายนอกได้เห็น เพราะฉะนั้นจึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้พร้อมอกพร้อมใจซึ่งกันและกัน มีมากมีน้อยเราสละมา ทุกวันทุกเวลา นำมหาสมุทรเต็มได้ด้วยน้ำที่ตกที่ละหยดละหยาด อันนี้ท้องคลังหลวงของเราอีกแบบเดียวกัน จากศรัทธาทั้งหลายบริจาคมาคนละเล็กคนละน้อย คนละหยดละหยาด แล้วคลังหลวงนี้ไม่ได้ใหญ่ยิ่งกว่ามหาสมุทรนะ มหาสมุทรยังเต็มด้วยน้ำ คลังหลวงต้องเต็มด้วยสมบัติเงินทองจากการบริจาคของพี่น้องทั้งหลาย ขอให้เอาตรงนี้ให้ได้นะ วันนี้ก็พูดแค่นี้เสียก่อน

แล้วบรรดาพวกเด็กเล็กเด็กน้อยที่ มา มาแทบทุกวันระยะนี้ก็ให้พากันมาศึกษาตามความสัตย์ความจริงที่ครูพามา นะ อย่ามาสักแต่ว่ามา มาดูเถ่อ ๆ มอง ๆ มาดูแบบนักเลงโต อย่างนั้นไม่ได้นะ วัดนี้ไม่ใช่วัดนักเลงโต วัดศีลวัตรธรรมวัดที่เป็นแบบฉบับระดับหัวใจของเราให้มีศีลมีธรรม มีความสง่างามในความเป็นเด็กเป็นผู้ใหญ่ หญิงชายเมื่อมีธรรมเข้าแทรกภายในใจแล้วจะเป็นความสง่างามตาม ๆ กันหมด เด็กก็น่ารัก ถ้าเด็กมีธรรม ผู้ใหญ่น่ารัก หญิงชายน่ารัก ตลอดพระเจ้าพระสงฆ์ที่มีศีลธรรมครบถ้วนบริบูรณ์ตามแบบฉบับของพระแล้วน่ารักน่าเคารพน่าเลื่อมใสเหมือนกันหมด ธรรมไปที่ไหนไม่มีคำว่าครีว่าล้าสมัย มีแต่ความอบอุ่นเย็นใจตลอดไป จึงสมควรอย่างยิ่งที่พี่น้องชาวพุทธเราจะยึดหลักธรรมนี้เข้าสู่ใจ เป็นเครื่องอบอุ่นในตัวเราเอง

การคบค้าสมาคมของคนที่มีศีลมีธรรมภายในใจแล้ว จะเชื่อถือกันได้อย่างง่ายดาย สนิทสนมตายใจกันได้ ไม่จำเป็นต้องไปถามถึงชาติชั้นวรรณะกันนั้น อันนั้นเป็นเพียงตั้งไว้เฉย ๆ ไม่มีความหมายอะไร มันมีความหมายอยู่กับความประพฤติ และที่ออกมาจากจิตใจของแต่ละคน ๆ ที่มาเคลอะประสานกันแล้ว เป็นจิตใจที่มีศีลมีธรรมสงบเย็นไปตาม ๆ กันหมด ถ้าจิตใจไม่มีศีลมีธรรม ยกมาจากฟากเมฆโน้นก็มาเผากันได้ ไม่มีความหมายอะไร

เพราะฉะนั้นเรื่องชาติชั้นวรรณะ จึงไม่ได้มีความหมายยิ่งกว่าการประพฤติตัวเป็นคนดีด้วยศีลด้วยธรรม แล้วประสานกันด้วยศีลด้วยธรรม อันนี้ดีมากดีเลิศนะ ให้ลูกหลานทั้งหลายจำเอาไว้ ศีลธรรมจึงเป็นพื้นฐานไว้ตลอด เวลานี้ศีลธรรมห่างเหินจากตัวของเราเอง กิริยามารยาทมาจากใจของเรา จึงใกล้ชิดติดพันกับความเดือดร้อนวุ่น

วายเป็นลาดับลาตา ถ้าต่างคนต่างมีศีลธรรมระดับดับไฟเหล่านี้ไว้เป็นลาดับลาตาแล้ว จะพอยู่พอเป็นพอไป ไม่เดือดร้อนจนเกินไปนะ พวกกันจำเอา

เรื่องศีลธรรมพระพุทธเจ้าพูดตรง ๆ เลยกว่า เวลานี้กำลังถูกเหยียบย่ำทำลายจากมูตรจากคุณ คือกิเลสตัณหาซึ่งเป็นเหมือนกับส้วมกับถ่าน เหยียบย่ำทำลายธรรมที่มีคุณค่าล้นโลกล้นสงสาร เทียบกับทองคำ จมลงไปใต้ส้วมใต้ถ่าน กิเลสเหยียบย่ำขึ้น อากัปกริยาแสดงออกมีแต่เรื่องกิเลสเหยียบย่ำธรรม ซึ่งก็เหยียบเราแต่ละคน ๆ นั้นแหละ เหยียบไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ จึงพากันให้ระลึกรู้กันน้อมถึงศีลถึงธรรม ยับยั้งความประพฤติของตัวเอง ไม่ดีตรงไหนให้หักให้ห้าม อย่าเป็นไปตามความอยากความทะเยอทะยาน ซึ่งไม่มีฝั่งมีฝายเลยนะ จะพาเราให้จมได้

ต้องมีธรรมในใจ เมื่อมีธรรมแล้วก็มีเบรคห้ามล้อ มีพวงมาลัยหมุนไปตามหน้าที่การงาน ที่เห็นว่าเป็นผลเป็นประโยชน์ เลี้ยวซ้ายเลี้ยวขวาไปตามความถนัดในหน้าที่การงานที่เป็นผลเป็นประโยชน์แก่ตน งานใดที่จะเป็นประโยชน์ความเสียหายแก่ตนและส่วนรวม เหยียบเบรคหนึ่ง แล้วหมุนพวงมาลัยกลับหนึ่ง อย่าให้ไป เราแต่ละคน ๆ เป็นเหมือนรถคันหนึ่ง ใจของเราเป็นคนขับรถ ร่างกายของเรานี้เป็นรถ ใจจะเป็นผู้สั่งการเอง จะดำเนินหน้าที่การงานประการใด ๆ ใจเป็นผู้สั่งการ ๆ แล้วหมุนพวงมาลัยคือร่างกายของเรากริยาทำทางไปตามนั้น ๆ

เพราะฉะนั้น จึงต้องให้อบรมจิตใจให้ดี จิตใจดีก็เหมือนคนขับรถดี รถแล้วคลาดปลอดภัย ถ้าคนขับรถโง่โง่โง่ไปแหกแตกกระจัดกระจายลงในคลอง เจ้าของก็จม รถนั้นอย่างมาก็เข็นขึ้นมาแล้วไปซ่อมใหม่ใช้ได้อีกบางคัน บางคันก็จมไปเลย แต่คนส่วนมากมักจะจม ถ้ารถได้ลงคลองแล้วจม นี่ละคนขับไม่ดีเป็นอย่างนี้ พาเจ้าของให้จม นี่ก็เราขับตัวของเราขับขี่ตัวของเรา ถ้าเจ้าของไม่ดีจมได้นะ เป็นบาปเป็นกรรม อยู่ในโลกนี้ก็ร้อน ไปโลกหน้าก็ร้อน ถึงขั้นตกนรกหมกไหม้ เพราะความลืมนปล่อยเนื้อปล่อยตัวเสียหายไปได้นะ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้ ต่อไปนี้จะให้พร พูดหลายด้านหลายทางวันนี้ะ ให้พร